

เทศน์เช้า วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๗

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดสันติธรรมาราม ต.คลองตากต อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

วันนี้เป็นวันเลือกตั้ง เห็นไหม ทำไมถึงต้องเลือกตั้งล่ะ เพราะมันหมดวาระ พอหมดวาระก็ต้องเลือกตั้งใหม่เพื่อดำรงชีวิตใหม่ คนใหม่เกิดใหม่ เห็นไหม การเกิดในตำแหน่งนั้น ตำแหน่งไหนก็แล้วแต่มีการเลือกตั้งเข้าไปในตำแหน่ง แล้วพอเวลาไปอยู่ในตำแหน่งนั้นทำคุณงามความดีหรือทำบาปอกุศล เห็นไหม นี่สมมุติไง นี่จะอย่างไรก็แล้วแต่ แต่ก็ต้องว่าตัวเองทำคุณงามความดีๆ ใจ แล้วเราก็โดนเขาหลอก โดนเขาหลอกไป เห็นไหม นี่สมมุติมันซ้อนสมมุติใจ

ชีวิตนี้ก็สมมุตินะ จริงตามสมมุติ คำว่า “สมมุติ” นี่มันเป็นปรมาัตถธรรม ปรมาัตถธรรมคือว่าให้เห็นชีวิตนี้มันเป็นของชั่วคราว สิ่งที่เป็นของชั่วคราว เราถึงจะต้องทำคุณงามความดีเพื่ออะไร เพื่อจรโลงชีวิตนี้ต่อไปไง เราจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็แล้วแต่ว่าตายไปแล้วจะต้องเกิดแน่นอน สิ่งที่ต้องเกิด เห็นไหม พระอาทิตย์ตกพระอาทิตย์ต้องขึ้นแน่นอน เราก็เห็นอยู่ที่นี่จักรวาลเป็นอย่างนี้ มันต้องหมุนไปตามธรรมชาติแบบนี้ มันเกิดดับๆ อย่างนี้ มันไม่เกิดดับเลย มันอยู่ของมันตลอดไป เพียงแต่โลกมันหมุนไปเท่านั้นเอง

จิตก็เหมือนกัน จิตของเราที่ความรู้สึกอันนี้มันมีอยู่ เห็นไหม มันมีความทุกข์อยู่ มันมีความรู้สึกของเราอยู่ สิ่งที่มีอยู่นี้มันต้องมีเหตุมีผลสิ เหตุผลนี้ต้องขับเคลื่อนไปไง ถ้าเราเชื่อเรา เราทำคุณงามความดีของเรา คุณงามความดีของเราอันนี้มันจะสะสมลงไปที่ใจดวงนี้

ถ้าใจดวงนี้มีคุณงามความดีสะสมขึ้นมา ความคิดของมันเริ่มต้น เห็นไหม นี่เวลาว่ากิเลสๆ นี่ กิเลสมันเป็นสิ่งที่ว่ามันทำความเศร้าหมอง กิเลสมันมีอำนาจเหนือใจของเรา เราไม่รู้ว่าจะการกินเหล้าเมายา การทำสิ่งต่างๆ ในอบายมุขนี้เป็นของที่ไม่ดีเลย แต่มันก็อยากทำ สิ่งที่ยากทำเพราะอะไร เพราะเป็นเด็ก เป็นเด็กเป็นการอยากลองอยากสิ่งต่างๆ แต่ถ้าเป็นผู้ใหญ่ เห็นโทษของมัน เห็นไหม จะยับยั้งได้ แต่ยับยั้งได้มันก็ผ่านมาแล้ว เห็นไหม

คนที่จะอดเหล้าอดบุหรี่เขาบอกเลย “มาบอกเอาตอนนี้มันสายเกินไปแล้ว คุณมาจนแต่จำจนแก่แล้ว เห็นไหม” เพราะอะไร เพราะว่าความติดอันนั้นมา มันเป็นจริตเป็นนิสัย การทำคุณงามความดีทำบุญกุศลมันจะอยู่ในหัวใจดวงนั้น หัวใจดวงนั้นมันจะคิดแต่ฝ่ายในเรื่องของคุณงามความดี ใจสิ่งที่ทำคุณงามความดี เห็นไหม เกิดสว่าง ไปสว่าง เกิดมืด เห็นไหม มามืด ไปสว่าง มาสว่างไปมืด การเกิดของแต่ละจิตแต่ละดวงใจนี้ไม่เหมือนกัน

สิ่งที่ไม่เหมือนกันเพราะอะไร เพราะบุญพาเกิด บาปอกุศลพาเกิด เกิดในสถานะต่างๆ เห็นไหม เกิดในสัตว์ สัตว์มันก็ยังมีสัตว์อายุยืน สัตว์อายุสั้น เห็นไหม ในสัตว์ต่างๆ ก็เกิด สัตว์ แล้วคนก็ต้องเกิดเป็นสัตว์หรือ สัตว์ต้องเกิดเป็นคนหรือ ในพระไตรปิฎกมี แม้แต่สุนัข เห็นไหม ท้าวโฆสกะ ท้าวโฆสกะนั้นก็มาจากสุนัข เห็นไหม แต่เขาเป็นสุนัข เขาทำคุณงามความดีได้ แต่เขาไม่สามารถจะทำให้บรรลุถึงความพ้นทุกข์ได้

การจะบรรลุถึงความพ้นทุกข์ได้ต้องมนุษย์เท่านั้น มนุษย์เท่านั้นและก็เทวดา อินทร์ พรหมต่างๆ ที่มีจิตนิสัย ถ้าเป็นเทวดา เป็นอินทร์ เป็นพรหม ไม่มีจิตนิสัยจะเพลินในเทวดาในสถานะนั้น เหมือนกับเรา เห็นไหม ถ้าเราไปปิกนิก เราไปท่องเที่ยวอยู่ที่นี่เราจะเพลินไหม ถ้าเรามีความสุขอยู่ เราเพลินอยู่อย่างนั้น เหมือนกัน เทวดา อินทร์ พรหม เหมือนกันเพราะอะไร เพราะเขากินวิญญาณาหาร เขากินสิ่งที่เป็นทิพย์ เห็นไหม เขาไม่มีความทุกข์ ไม่มีความทุกข์ในการดำรงชีวิตนะ แต่มีความทุกข์ในหัวใจ

ความทุกข์ในหัวใจเพราะอะไร เพราะมันก็มีวาระ มันก็ต้องตายไป มันก็ต้องหมดวาระ คนที่หมดวาระนะ คนเกิดมาแล้วเวลาจะพลัดพรากนี้มีความทุกข์ทุกคน สิ่งที่พลัดพราก เห็นไหม พลัดพรากจากของรักของชอบใจจะต้องมีความทุกข์แน่นอน สิ่งที่เป็นความทุกข์อันนี้เขาถึงเพลินของเขาไป ถึงถ้าเขามีนิสัย เขาถึงจะมาฟังธรรมของครูบาอาจารย์ ธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไป

ในพระไตรปิฎก เห็นไหม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเทศนาว่าการเทวดานี้สำเร็จเป็นพันๆ เป็นหมื่นๆ เห็นไหม พันๆ หมื่นๆ เพราะอะไร เพราะจังหวะและโอกาสไป จังหวะและโอกาสเหมือนกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดนี้มันเป็นแจ็กพ็อตชนิดเดียว ชนิดเดียวคือช่วง ๘๐ ปีนั้น แล้วเป็นสหชาติ คนที่สร้างคุณงามความดีมาเกิดสภาวะแบบนั้น เหมือนกับเรานี้ถ้าลูกหลานเราเกิดมาสภาวะบ้านเมืองร่มเย็นเป็นสุข ลูกหลานจะมีความสุขมาก ถ้าบ้านเมืองแตก

สาแทรกขาดต่างๆ มีการสงครามมีต่างๆ ลูกเกิดมา ลูกก็ต้องมีความเร่าร้อน เห็นใหม่ เพราะสิ่งต่างๆ มันไม่สมบูรณ์

นี่ก็เหมือนกัน ขณะที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดขึ้นมานี้ นี่ตรงนี้เป็นความสมบูรณ์มาก มันเป็นที่ว่าสหชาติ ผู้ที่สร้างบุญกุศลถึงจะเกิดสภาวะแบบนั้น เรานี้เป็นส่วนหนึ่งนะ ส่วนหนึ่งเพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่า “กึ่งพุทธกาลศาสนาจะเจริญอีกหนหนึ่ง” การเจริญจากศาสนาเจริญที่ไหนล่ะ เจริญในตำรับตำราหรือ ตำรับตำรามิมหาศาล เห็นใหม่ ในห้องสมุดต่างๆ ตำรับตำราเต็มห้องสมุดทั้งนั้นเลย

แต่ความเจริญนี้มันเจริญในหัวใจต่างหากล่ะ หัวใจ เห็นใหม่ ถ้าเรามีความเชื่อ เห็นใหม่ เวลาเราไปเวียนเทียน เราไปทำบุญกุศลกันนี้ เราไปสนุกครึกครื้นของเรา เพราะอะไร เพราะหัวใจเรายังเป็นเด็กอยู่ เห็นใหม่ แต่ผู้ที่หัวใจเขาละเอียดอ่อนเขาเข้าวัดเข้าวา เขาจะมีความสงบเสงี่ยมมาก เพราะอะไร เพราะเขาเคารพสถานที่นั้น เขาเคารพสถานที่ เขาเคารพครูบาอาจารย์นั่นคือ ประเพณีวัฒนธรรมของเขา วัฒนธรรมของเขาเพราะเขาสั่งสอนกันมา

แต่เด็กมันไม่รู้ก็ต้องฝึกฝนกันไปตามธรรมชาติของมัน แต่หัวใจเราเด็กๆ หัวใจของเราไม่เข้าใจสิ่งนั้นไง มันมีแต่ความสนุกความครึกครื้นของมัน ความสนุกความครึกครื้นนั่นคือใจมันคึกใจมันคะนอง ใจคึกใจคะนองมันก็คิดประสาใจของมัน ถ้าใจคึกคะนองในความสุขเพลิดเพลินมันก็เป็นไปอย่างหนึ่ง แต่ถ้าใจมันคึกคะนองในทางบาปอกุศล มันก็อยากจะทำของมันไปอีกอย่างหนึ่ง เห็นใหม่ สิ่งนี้มันเกิดขึ้นมาในหัวใจ

ถ้าหัวใจสะสมสิ่งนี้มา มันสะสมมาๆ ต้องเป็นจริตเป็นนิสัย การทำต่างๆ เวลาพระบวชขึ้นมาถึงต้องขอนิสัยครูบาอาจารย์ไง เนี่ยต้องได้ ๕ พรรษา เหมือนกับเราบรรลุนิติภาวะไป ๒๐ ปี บรรลุนิติภาวะนี้จะกระทำอะไรตามกฎหมายก็ได้ พระบวชมาก็เหมือนกันตั้งแต่พรรษา ๑ พรรษา ๒ พรรษา ๓ พรรษา ๔ ต้องอยู่ขอนิสัยอาจารย์ ขอนิสัยอาจารย์เพื่ออะไร เพื่อให้อาจารย์นั้นจะควบคุมความคึกความคะนองของใจอันนี้ไง

นี่ผู้ผิดซึ่งถูกจากใจดวงนั้นจนกว่าครบ ๕ พรรษา แล้วต้องเป็นผู้ฉลาดนะ ถึงจะพ้นนิสัย ถ้าไม่เป็นผู้ฉลาดจะ ๒๐ พรรษา ๑๐๐ พรรษาก็ไม่พ้นนิสัยไง ไม่พ้นนิสัยเพราะอะไร เพราะเอาตัวรอดไม่ได้ คนที่จะเอาตัวรอดได้ถึงตามวินัย ๕ พรรษานี้ต้องให้ท่องปาติโมกข์ได้ เพราะการท่อง

ปาติโมกข์ได้เหมือนกับรู้กฎหมายทั้งหมด รู้กฎหมายในสิ่งที่เป็นรัฐธรรมนูญ เห็นใหม่ กฎหมาย ๒๒๗ ข้อ

แต่ว่าวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวางไว้ ๒๑,๐๐๐ ข้อ เฉพาะพระวินัย พระวินัยอยู่ในพระไตรปิฎกนั้นมันเป็นสิ่งที่ไม่มาในปาติโมกข์ เห็นใหม่ นี่เราจะไม่เข้าใจสิ่งนี้เพราะมันมหาศาลเลย มหาศาลเพราะมีการทำผิดพระพุทธรเจ้าถึงบัญญัติไว้ บัญญัติไว้ตลอดไป แล้วถ้าเราทำผิดละ ทำผิดโดยรู้หรือไม่รู้มันจะเป็นอาบัติตลอดไป สิ่งที่เป็นอาบัติ เห็นใหม่ สิ่งที่ว่าขณิสัยเพื่อเหตุนี้ไง เพื่อเหตุที่ว่าให้คอยชี้ถูกชี้ผิดในความเห็นของตัว เพราะตัวเองเวลาตีความหมาย

เหมือนกับที่เขาเลือกตั้งกัน เขาว่าของเขาถูกทั้งนั้น เขาทำของเขาถูก ประชาธิปไตยเสียงข้างมากถูก กฎหมายถูก ถูกทั้งนั้นเลย แต่ทำไมประชาชนเดือดร้อนละ ทำไมประชาชนไม่พอใจละ ทำไมประชาชนจะเดินขบวนต่อต้านสิ่งที่เขาทำกันละ เขาว่าเขาทำความเจริญ ทำไมเขามีการเดินขบวน เห็นใหม่ มันถูกต้องอย่างไรละ นี่มันถูก มันถูกของเขา มันถูก แล้วตัดสินธรรมวินัย ถูกของเรา เราเอากิเลสเข้าไปตัดสินมันก็ถูกของเรา เราถูก เราตีความของเรามันก็ถูกของมัน แต่ไม่เป็นที่ธรรม

ถ้าเป็นธรรม เห็นใหม่ ครูบาอาจารย์ผ่านสิ่งนี้มา สิ่งที่เป็นธรรมขึ้นมา ใจจะวางเป็นกลาง สิ่งที่ว่าวางเป็นกลางแล้ววิเคราะห์สิ่งนั้น เห็นใหม่ ทำสิ่งนั้นมา นี่ประสบการณ์ตรงของใจดวงนั้น แล้วใจดวงนั้นมีเจตนาที่บริสุทธิ์ต่างๆ นี่มันก็ไม่ตีความอันนั้นเป็นเข้าข้างตัวเอง ถ้าไม่เข้าข้างตัวเองนี่ ศึกษาสิ่งนี้จนได้จริตได้นิสัยของครูบาอาจารย์มา แล้วพอพ้นนี้พ้นจากนิสัย มันก็สืบทอดกันไป สืบทอดกันไป จะเป็นสภาวะแบบนี้

สิ่งนี้เกิดขึ้นมาจากการสร้างบุญกุศลอันนี้ เราก็เชื่อในธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราถึงต้องสร้างบุญสร้างกุศลของเราขึ้นมา นี่สภาวะกรรมนะ ถ้าลมหายใจขาดมันจะเป็นการทำกรรม มันจะเป็นตามข้อเท็จจริงใจ แต่ถ้าจริงตามสมมุติ เห็นใหม่ นี่เลือกตั้งอย่างหนึ่ง ชีวิตในตำแหน่งอย่างหนึ่ง มันทุจริตได้ มันฉ้อฉลได้ มันทำทุกอย่างของมันได้ แต่ ในเบื้องหน้าก็ว่าทำคุณงามความดีหมด แต่เวลาตายไปสัเวลาตายไปนี้กรรมอันนี้มันจะให้ผล ถึงไม่ตายไปถ้ากรรมมันตามมาทันมันก็ให้ผล กรรมนี้ให้ผลตามความเป็นจริงตลอด เห็นใหม่

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกให้เชื่อกรรม ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว แน่นอน แต่ทำดีของเรา เราก็บ่นว่าเราว่าทำดีมหาศาลเลย ทำไมเราไม่ได้คุณงามความดีของเรา เพราะเราทำคุณงาม

ความดีด้วยหวังดี ถ้าเราทำคุณงามความดีด้วยความสุขของเรา เห็นไหม เราทำความสุข เราทำคุณงามความดีเพื่อดี เราทำความดีของเรา เราพอใจของเรา แล้วเราทำคุณงามความดี คนที่เขาจะมาเห็นดีกับเราเป็นไปได้

เพราะโลกนี้เป็นโลกธรรม ๘ เห็นไหม ติณินินทา สรรเสริญนินทานี้ ลากยศเสื่อมยศ มันเป็นเรื่องธรรมดา แล้วใจของคนจะเป็นกิเลสอยู่ที่นี่ เขามีกิเลสอยู่ เขามีความเห็นของเขาอยู่ เราจะไปพลิกเพลงความเห็นของเขาเป็นไปได้ เว้นไว้แต่ เว้นไว้แต่เขาหงายภาชนะขึ้นมาไง เหมือนกับคนตื่นจากนอน เห็นไหม ตื่นจากหลับนี้เรารู้เรื่อง ถ้าคนหลับอยู่ที่นี่ ใจมันไม่เชื่อ ใจมันหลับ ใจมันปฏิเสธ ถ้าใจมันปฏิเสธ เรายัดเยียดขนาดไหนก็ปฏิเสธ แล้วก็มองไป มองสังคม เห็นไหม พระนี้ผู้ที่บวชนี้เป็นลูกตุ้มสังคม กดถ่วงสังคม ทำให้สังคมไม่เจริญ

มันจะไม่เจริญไปไหน มันยิ่งเจริญใหญ่ ถ้าเรามองมุมกลับนะ มองมุมกลับเพราะอะไร เพราะสังคมเจริญ เจริญจากไหน เจริญจากผู้ที่มิหัวใจเป็นนักปราชญ์ เจริญจากหัวใจผู้ที่มีคุณงามความดี ถ้าคุณงามความดีเกิดมาจากหัวใจ แล้วหัวใจอันนั้นเกิดมาจากไหนละ เกิดมาจากศีลธรรม ศีลธรรมเกิดมาจากไหน เกิดมาจากพระที่เป็นผู้ที่ทรงธรรมทรงวินัยอันนั้น

นี่ถึงกล่อมเกลาจิตนิสัยอันนี้มาไง ถ้ากล่อมเกลาจิตนิสัยอันนี้ มันก็ออกมาจากภายนอก สังคมเจริญทั้งหัวใจด้วย ทั้งมีความสุขในหัวใจด้วย เจริญทั้งสิ่งที่วัตถุออกมาโดยที่ไม่เบียดเบียนกัน ไม่เอารัดเอาเปรียบกัน เห็นไหม สังคมนั้นจะเป็นสังคมนั้นโดยตามความเป็นจริง เห็นไหม สังคมนั้นเป็นข้อเท็จจริงของสังคมนั้น ไม่มีการฉ้อฉลกันไง แต่ถ้าตามเป็นของโลกเป็นสมมุติฉ้อฉลทั้งหมด จริงตามสมมุติ จริงตามเล่ห์เหลี่ยม จริงตามของเขาในส่วนหนึ่ง

ถ้าจริงตามธรรม มันจริงตามหัวใจไง ถ้าหัวใจดวงนั้นเป็นธรรม สิ่งที่เกิดมานั้นจะเป็นเรื่องเก๋ๆ เขินๆ อยู่ภายนอก มันจะเข้ามากระเทือนใจอันนี้ไม่ได้หรอก เข้ามากระเทือนใจธรรมของครูบาอาจารย์ไม่ได้หรอก สิ่งนี้มันเป็นธรรมอยู่แล้วโดยสมบูรณ์เพราะจริงตามธรรม

แต่จริงตามสมมุติ เห็นไหม วาระต่างๆ เป็นวาระ เป็นการเลือกตั้ง เป็นต่างๆ เป็นวาระของเขา มันจะเป็นสภาวะแบบนั้นไป แต่ถ้าเลือกวาระแล้ว คนดีมันก็ดีนะ คนดีอยู่ตรงไหนมันก็ดี ถ้าคนชั่วอยู่ตรงไหนมันก็ชั่ว ชั่วโดยธาตุ โดยสามัญสำนึกเลย แต่ในการแก้ไข เห็นไหม ในการแก้ไข ในการที่คนเห็นผิดเห็นถูกขึ้นมาพยายามแก้ไข เพราะคนเรานะถ้ามีลมหายใจเข้าและลมหายใจออกอยู่ มีโอกาสแก้ไข

ถึงจุดหนึ่งแม้แต่พระเทวทัตนะทำบาปอกุศลขนาดไหน แม้แต่ทำลายพระพุทธเจ้า เห็นไหม ถึงที่สุดก็นึกได้จะมาขอขมาไง แต่สุดท้ายแล้วธรณีสูบไปเลย เพราะอะไร เพราะมาถึงแล้วนี้ ทำบาปอกุศลอันนี้มหาศาล เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกไว้แล้ว พระเทวทัตจะมาขอขมาพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าบอกกับพระเลยว่า “พระเทวทัตจะมาไม่ถึงเราเด็ดขาด”

มาไม่ถึงนะ แล้วกำลังหามแคร่มาก็เห็นกันอยู่ว่าหามแคร่มา ทำไมจะมาไม่ถึงได้อย่างไร พระพุทธเจ้าบอกว่ามาไม่ถึงหรอก ถึงจุดหนึ่ง เห็นไหม ขอให้พักก่อน จะเข้าไปถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว ขอให้วางแคร่ก่อน จะลงไปล้างหน้าไง ลงไปค้ำน้ำให้มีความร่มเย็น พอเท้ำก้าวลงดิน เปิดนะ ธรณีสูบไปเลย เพราะทำบาปอกุศลของเขาไว้ แต่เขาก็คิดได้ คิดได้ เห็นไหม พอเขาคิดได้ ในพระไตรปิฎกบอกพระเทวทัตเวลาเขาปฏิบัติของเขา เขาได้มานโลภีย์ เขาสร้างสมบัติของเขาเหมือนกัน เขาเหาะเหินเดินฟ้าได้เหมือนกัน

นี่คุณงามความดีส่วนคุณงามความดี บาปอกุศลส่วนบาปอกุศล บาปอกุศลทำให้พระเทวทัตตกนรกไป แต่ในพระไตรปิฎกบอกว่าพระเทวทัตนี้จะพ้นจากนรกขึ้นมา แล้วจะเป็นพระปัจเจกพระพุทธเจ้าต่อไป เพราะได้สร้างสมบารมีมาเหมือนกัน

นี่เขายังคิดของเขาได้นะ เรานี้ถ้าเราคิดของเรา เราแก้ไขใจของเรา ถ้าเราแก้ไขใจของเรานี้ เราจะสร้างสม ถ้าเราจะเกิดก็เกิดโดยบุญกุศลพาเกิด ให้เกิดในโลกนี้โดยมีความสุขพอสมควร อย่าให้มันทุกข์ยากมากนัก เกิดมานี้แสนทุกข์แสนยาก เห็นไหม เวลาเกิดในมนุษย์สมบัตินี้ประเสริฐที่สุด เพราะมนุษย์สมบัตินี้กฎหมายคุ้มครอง แล้วมนุษย์สมบัตินี้ทำถึงนิพพานได้ ทำทุกอย่างได้

พระพุทธเจ้าก็เป็นมนุษย์เหมือนกัน มนุษย์สมบัติสำคัญที่สุด นี่มีคุณมหาศาลเลย แต่เรามองไม่เห็น เราไปเห็นเรื่องปัจจัย เรื่องความเป็นอยู่ของโลก เป็นของมีคุณค่า เราถึงต้องทุกข์ แล้วทุกข์ก็ทุกข์มหาศาลเลย แล้วถ้าแก้ทุกข์อันนี้ได้ เห็นไหม มนุษย์ถึงที่สุด มนุษย์ถึงความสุข เห็นไหม มนุษย์นี้ทำถึงความสุขถึงที่สุดของทุกข์ได้

นี่เกิดขึ้นมานี้อำนาจของกรรมสำคัญมาก กรรมโดยสมมุตินะ ที่เขาทำกันนี้โดยสมมุตินะ เราทำนั่นมันก็กรรมเหมือนกัน สมมุติเหมือนกัน แต่จริง จริงตามกรรมนั้น จริงตามข้อเท็จจริงนั้น แล้วเราปฏิบัติไปนี่ใจของเราจะเป็นความจริงขึ้นมา ถ้าจริงขึ้นมาจะเห็นโลกนี้เป็นประสาโลกของเขา เป็นอย่างนี้จริงๆ เราชักษาใจของเราได้ เพียงแต่ว่าเป็นประโยชน์กับโลกด้วย เห็นไหม

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะปรินิพพาน เห็นไหม พระอนันท์รำพึงรำพันเลย “ดวงตาของโลก” ฟังสิ แม้แต่ชาติศัตรูจะออกรบก็ไปถามพระพุทธเจ้าว่าแพ้หรือชนะ แล้วคนประพฤติปฏิบัติก็ไปถามพระพุทธเจ้า ถามทุกอย่าง ทุกคนที่ศรัทธาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จะถามพระพุทธเจ้าทุกอย่างว่า “ทำแล้วจะประสบความสำเร็จไหม ประสบความสำเร็จไหม”

นี่ดวงตาของโลกไง ชี้นำโลกทุกๆ อย่างเลย ถึงที่สุดก็ต้องปรินิพพานไป ทิ้งไว้แต่ธรรม ศาสนธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้เราก้าวเดิน ถ้าเราเชื่อตามธรรมนี้ เราจะมีความสุขร่มเย็นเข้ามาถึงใจ ความสุขร่มเย็นเย็นในใจไม่ใช่เย็นแบบเย็นในห้องแอร์หรือเย็นในหัวใจคือเย็นความสุขใจ สุขมาก ร่มเย็นมาก เดินไปไหนเหมือนลอยไปนะ ตัวนี้เบาเหมือนลอยไปตลอด มีความสุขมหาศาลจากในหัวใจของเรา จะค้นคว้าในหัวใจของเรา

ความสุขของโลกเขานะ เป็นความสุขของโลกเขา ความสุขจากธรรมชาติความสุขจากหัวใจมหาศาล อยู่ในหัวใจของเรา ทำไมเรามองข้ามกันล่ะ ถ้าเราไม่มองข้ามกัน เราต้องย้อนกลับมาตรงนี้ แล้วเราสร้างของเราขึ้นมาได้ เราถึงจะเป็นชาวพุทธโดยสมบูรณ์ เอวัง